

Sygn. akt V CZ 131/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa R. J.

przeciwko P. G. i P.G.

z udziałem interwenienta ubocznego M. S.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego M. S. na orzeczenie o kosztach,

zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 kwietnia 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie o kosztach postępowania
dotyczące interwenienta ubocznego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od oddalającego powództwo wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 marca 2010 r., zasądził od powoda oraz interwenienta ubocznego M. S. na rzecz pozwanych kwotę 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Zażaleniem z dnia 6 czerwca 2011 r. interwenient uboczny zaskarżył postanowienie w części, w jakiej obciąża go ono kosztami oraz wniósł o jego zmianę poprzez uchylenie. Podniósł zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 227 i 232 k.p.c. oraz art. 316 k.p.c. a także art. 107 k.p.c. w zw. z art. 78 § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadniony okazał się zarzut naruszenia art. 107 k.p.c., co przesądza o zasadności wniesionego zażalenia. Zgodnie z tym unormowaniem interwenient uboczny, do którego nie mają zastosowania przepisy o współuczestnictwie jednolitym, nie zwraca kosztów przeciwnikowi strony, do której przystąpił. Sąd może jednak przyznać od interwenienta na rzecz wygrywającego sprawę przeciwnika strony, do której interwenient przystąpił, zwrot kosztów wywołanych samoistnymi czynnościami procesowymi interwenienta, a także może przyznać interwenientowi koszty interwencji od przeciwnika obowiązane do zwrotu kosztów. Nie ulega przy tym wątpliwości, że obciążenie interwenienta ubocznego kosztami postępowania na tej podstawie może nastąpić jedynie wtedy, gdy osoba zgłaszająca interwencję uboczną, zostanie dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze interwenienta. Jedyne wyjątek w tym zakresie odnosi się do kosztów poniesionych w postępowaniu zainicjowanym na skutek opozycji, gdyż – jak wyjaśniono w judykaturze – wskutek zgłoszenia opozycji przeciwko interwencji ubocznej powstaje spór odrębny, ubocznie tylko wiążący się ze sprawą, która go wywołała, a w tym sporze interwenient nie jest pomocnikiem żadnej ze stron, albowiem walczy o ustalenie swego interesu prawnego ze stroną wnoszącą opozycję jako swym bezpośrednim przeciwnikiem (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1956 r., III CR 741/56, OSPiKA 1958, nr 9,

poz. 221). W takiej sytuacji koszty opozycji podlegają zatem zasądzeniu na rzecz interwenienta od przegrywającego oponenta, tj. od strony wspomaganej przez interwenienta, od jej przeciwnika, albo od obu stron łącznie.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny uznał, że M. S. nie posiada interesu prawnego w przystąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda i uwzględnił opozycję obydwu stron procesu. W rezultacie Sąd Apelacyjny nie dopuścił M. S. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego, co w świetle dotychczasowych uwag, czyni niezasadnym zasądzenie od niego na rzecz strony wygrywającej proces kosztów postępowania apelacyjnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 1 pkt. 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c.